

सत्पुरुषत उपदेशसत्त्वेपि समूलोन्मूलनचिकीर्षुर्देववशात्त्वं नशृणोषीत्याह॥वचइति ॥ विचक्षणैर्भाविकार्यपर्यालोचनचतुरैः पथ्यं ॥ हितोदकं वचउक्तमपि मिथ्याप्रणी
 तात्मा ॥ तद्वचोमिथ्यावस्तुभूतमसारभूतमित्यश्रद्धया प्रणीतः प्राप्तआत्मा बुद्धिर्येन तादृशोराक्षसानामभावाय नाशाय न प्रतिपद्यसे न परिगृह्णासि ॥१०॥ ननु मया सज्ज
 नोपदेशापहे कुतोराक्षसनाशप्रसंगइत्यत्रोत्तरं वक्तुं लोकस्थितिमाह॥अकृतेति॥ अकृतात्मानं सदुपदेशाद्याहिबुद्धि ॥११॥ तथैवेति॥ राजापराधतोऽशेषप्रजानाशस्य लोकप्र
 सिद्धत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ किंच ॥ सज्जनोपदेशमशृण्वतोनाशं सज्जनोनुमोदतइत्याह ॥ स्वकृतैरिति ॥ स्वकृतैर्दुष्कृतैर्हन्यमानस्यावश्यप्राप्तनाशस्यादीर्घदर्शिनोभा
 व्यनर्थदर्शनासमर्थस्य विनाशे उपस्थिते भूतानि सर्वप्राणिनो नंदंति ॥ १३ ॥ एवं निराकृतास्त्वया क्लेशिताः सर्वे जनाः एतद्व्यसनं स्वबुद्धिप्राप्तनाशं ॥१४॥ ऐश्वर्यं कु
 वचोमिथ्याप्रणीतात्मापथ्यमुक्तं विचक्षणैः ॥ राक्षसानामभावायत्वंवानप्रतिपद्यसे ॥१०॥ अकृतात्मानमासाद्यराजानमनयेरतं॥
 समृद्धानि विनश्यंतिराष्ट्राणिनगराणि च ॥ ११ ॥ तथैवत्वांसमासाद्यलंकारत्नौघसंकुला ॥ अपराधात्तवैकस्यनचिराद्द्विनशिष्यति
 ॥ १२ ॥ स्वकृतैर्हन्यमानस्यरावणादीर्घदर्शिनः ॥ अभिनंदंतिभूतानि विनाशोपापकर्मणः ॥१३॥ एवंत्वांपापकर्माणंवक्ष्यंति निरुता
 जनाः ॥ दिष्ट्यैतद्व्यसनंप्राप्तोरौद्रइत्येवहर्षिताः ॥ १४ ॥ शक्यालोभयितुं नाहमैश्वर्येण धनेन वा ॥ अनन्याराधवेणाहं भास्करेण यथा
 प्रभा ॥ १५ ॥ उपधाय भुजंतस्य लोकनाथस्य सत्कृतं ॥ कथं नामोपधास्यामि भुजमन्यस्य कस्यचित् ॥ १६ ॥ अहमौपयिकी भार्या
 तस्यैव च धरापतेः ॥ व्रतस्नातस्य विद्येव विप्रस्य विदितात्मनः ॥ १७ ॥ रु इत्यादि यदुक्तं रावणेन प्रलोभनाय तत्प्रत्याख्याति ॥ शक्येति ॥ अनन्या भि
 न्नतत्त्वाभाववती ॥ १५ ॥ प्रलोभनाशक्यत्वमेव स्पष्टयति ॥ उपधायेति ॥ उपधानं कृत्वेति सहशयित्वेति यावत् कस्यचिदतत्त्वभूतस्य ॥ १६ ॥ औपयिकी योग्या ॥ व्र
 तस्नातस्य ब्रह्मचर्यव्रतपूर्वकं कृतसमावर्तनस्य यथाशास्त्रं मत्पाणिग्रहणंकृतवतः विदितात्मनः ज्ञातस्यस्य तत्त्वज्ञातपुरुषार्थसाधनस्य च तस्यैवाहं योग्या ॥ विप्रस्य विद्येव
 ब्रह्मविद्येव ब्रह्मविद्या यथा ब्राह्मणस्यैवासाधारणं स्वं न्यायप्राप्तं तद्वत् ॥ सन्यासे तस्यैवाधिकारान् ॥ ब्रह्मविद्यायां ब्राह्मणस्यैवाधिकारइति भावः ॥ अन्येतु विप्रपदत्रैवर्णिक
 परं त्रैवर्णिकस्यैव ब्रह्मविद्यायामधिकारः अतएव धीरस्येति कचित्पाठइत्याहुः ॥ १७ ॥